

7 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F16h 55/50

Nr 2338.

Alphons Wache
(Gliwice, Niemcy).

Kl. 47 b 26.

47h, 55/50

Tarcza linowa.

Zgłoszono 16 czerwca 1920 r.

Udzielono 26 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 25 marca 1918 r. (Niemcy).

Sposób okręcania liny kilka razy około bębna aby tem osiągnąć wystarczające tarcie jest znany. Przytem wynika niebezpieczeństwo, że podczas obrotu bębna, lina może spaść z tarczy.

Wynalazek niniejszy polega na wyźłobieniu tarczy linowej, na której lina jest okręcona w rodzaju gwintu śruby. Praktyka wykazała, że korzystnem jest nadać linii ograniczającej przecięcie wyźłobienia obwodu kształt paraboli.

Przy tarczach linowych, których kierunek obrotu pozostaje zawsze ten sam, wystarcza krzywa powierzchnia obwodu tylko z jednej strony tarczy.

Przy tarczach linowych ze zmiennym kierunkiem obrotu, otrzymują koła linowe symetryczne wyźłobienie, ponieważ lina

biegnie tylko po jednej stronie obwodu tarczy ale w czasie zmiany kierunku obrotu wchodzi na drugą stronę krzywej.

Zwoje linowe nie dochodzą do środka koła linowego, tak że przy zmianie kierunku obrotu, lina samoczynnie przechodzi na drugą połowę krzywej, nie spadając z koła. Takie tarcze linowe ze zmiennym kierunkiem obrotu, jak np. przy hamulcach lub podnośnikach w przemyśle kopalnianym, mogą być zatrzymywane w znany sposób zapomocą hamowania.

Fig. 1 uwidacznia symetryczną krzywą nowego profilu obwodu tarczy linowej. Ta krzywa składa się z dwóch odcinków parabol ułożonych symetrycznie.

Fig. 2 przedstawia napęd linowy, przy którym koła linowe a i b posiadają wkłę-

słe obwody, ograniczone w przecięciu zwykłą krzywą profilową koła linowego. Na obydwu tarczach linowych znajduje się nieskończona lina c. Ponieważ nakręcająca się lina każdej tarczy biegnie na wyższy brzeg obwodu tarczy, lina przybiera skośne położenie względem tarczy linowej, a nie biegnie prosto jak to bywało przy dotychczasowych przenoszeniach siły. O ile przy takiej transmisji kierunek obrotu zmienia się na odwrotny, lina przechodzi samoczynnie w zwojach śrubowych na drugiej połowy tarcz linowych i utrzymuje się

na nich tak długo, dopóki kierunek obrotu znów się nie zmienia.

Fig. 3 przedstawia taką tarczę linową.

Zastrzeżenie patentowe.

Tarcza linowa, na której lina jest nawijana zwojami, znamienna tem, że tworzącą każdej połowy wyźłobienia obwodu tarczy jest parabola stycznych.

Alphons Wache.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1

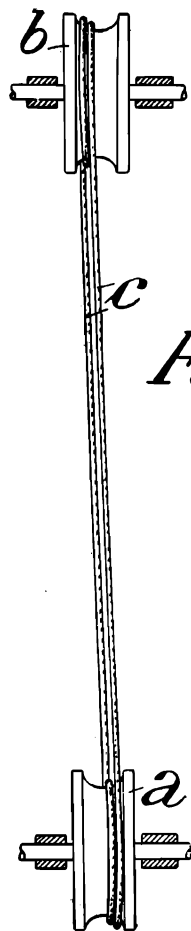
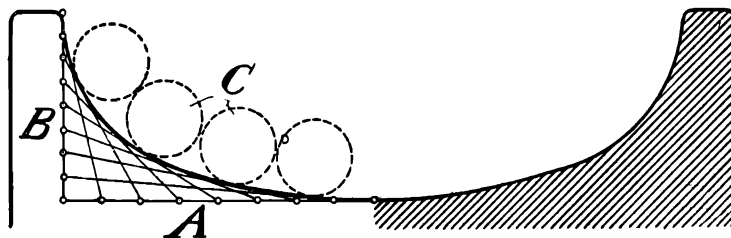

Fig.2

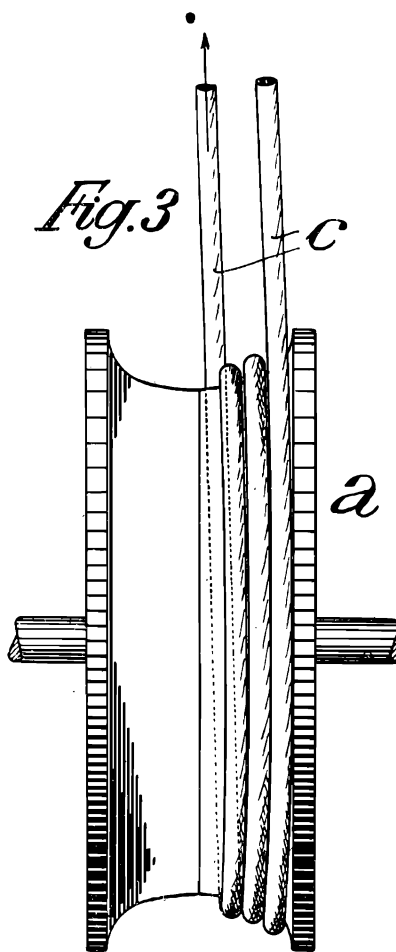

Fig.3